

РЕШЕНИЕ

№ 12490

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10633** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК, вр. с чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Фортуна Р. Е“ ООД гр .С. срещу Ревизионен акт № СФД23-РД-77-32/22.03.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р. - Главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА23- РД28-46/10.10.2023 година на Кмет на Столична община, с който са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 2018 година до 2021 година в размер на 45403,98 лева – главница и лихви.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и нищожност на атакувания ревизионен акт. Твърди се, че в Решението не са изложени никакви аргументи относно валидността на издадения РА, като в Решението се преповтарят изложените в РД и РА аргументи. Посочва се още, че не е ясна причината за замяната на първоначално определения ръководител на ревизията- Н. Х.- С. с Т. М. Р. и то след съставянето на РД със Заповед от 18.03.2023 година, като в Решението се твърди, че е налице хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на Н. Ц. Х.- С., но в заповедта за замяна не се сочат никакви причини. Твърди се още, че РА е и незаконосъобразен и се иска или обявяване на неговата нищожност или отмяната му като незаконосъобразен и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят-„Фортуна Р. Е.“ООД редовно уведомен при

условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат С. редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно нищожността и незаконосъобразността на Ревизионния акт развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Кмет на Столична община, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от прокурор К., която намира обжалвания Ревизионен акт за законосъобразен и моли да бъде отхвърлена жалбата.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед от 18.07.2016 година / приложена на лист 70 от делото/ на Кмет на СО Н. Ц. Х. – С. е преназначена на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол“ към Дирекция“ Ревизии и събиране на вземания“ при СО, считано от 01.08.2016 година.

Със Заповед от 03.01.2020 година на Кмет на Столична [община] М. е преназначен на длъжността- Директор на Дирекция “Общински приходи“ при Столична община , то 01.01.2020 година.

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмет на Столична [община] К. е преназначен на длъжността Началник на отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция „ Общински приходи“ при СО считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмет на Столична [община] Х.- С. е преназначена на длъжността-Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед от 16.01.2020/ приложена на лист 16 от делото / Директор на Дирекция “Общински приходи“ при СО определил Е. К. К. на длъжност Началник отдел в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки и за установяване на задълженията за местни данъци и такси и посочил заместник при отсъствие на Е. К. К..

Със Заповед № СОА 20-РД-09-1362/14.02.2020 година Кмет на Столична община определил за органи по приходите следните служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи изброените длъжности в Дирекция ”Общински приходи при Столична община, които извършват производството по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци и местни такси за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по приходите- Директор на Дирекция” Общински приходи“, Началници на отдели в Дирекция” Общински приходи”, главните инспектори в отделите в Дирекция” Общински приходи, старшите инспектори, инспекторите в отделите на Дирекция” Общински приходи“ главните експерти в отделите на Дирекция” Общински приходи“, старшите експерти и експертите в отделите на Дирекция” Общински приходи”.

Със Заповед от 30.07.2020 година на Кмет на СО/ лист 73 от делото/ Н. Д. Ж. е назначена на длъжността- Главен инспектор в отдел „ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“ считано от 08.07.2020 година със срок на изпитване една година.

Със Заповед от 04.08.2020 година на Кмет на Столична община е изменена Заповедта на Кмет на СО, с която Н. Д. Ж. е назначена считано от 08.07.2020 година , като същата да се смята назначена от 03.08.2020 година.

Със Заповед от 15.09.2021 година / лист 75 от делото/ на Кмет на СО Т. М. Р. е преназначена на длъжността -Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ , Дирекция „ Общински приходи“, считано от датата на връчване на заповедта. Последната е връчена на 16.09.2021 година .

Със Заповед от 31.03.2022 година / лист 76 от делото/ Кмет на Столична община преназначил Т. М. Р. по замествана на И. В. И. на длъжност– Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ , Дирекция „Общински приходи“ по заместване на И. Д. Х. ,считано от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед от 30.11.2022 година /лист 77 / от делото / Кмет на Столична община преназначил Т. М. Р. на длъжност- Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“, считано от 01.12.2022 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия №СФД22-РД-01-162/17.11.2022 година, Началник отдел“ Ревизии и събиране на вземания“- Е. К. К. възложил да бъде извършена ревизия на „ Фортуна Р. Е.“ ООД [населено място], определил състава на ревизиращия екип- Н. Ц. Х.- С. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Н. Д. Ж. на длъжност—Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху недвижимите имоти 01.01.2017 година-31.12.2021 година, Такса битови отпадъци 01.01.2017 година-31.12.2021 година, срока в който следва да завърши ревизията –3 месеца ,считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на 23.11.2023 година на пълномощник на управителя на ревизиращия данъчен субект.

На 24.01.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № СФД23-- ТД-26-476/24.01.2023 година, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на пълномощник на управителя на ревизиращия данъчен субект на 24.01.2023 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР № СФД23-РД01-74/15.03.2023 година органът, възложил ревизията- Началник отдел „ Ревизии и събиране на вземания“ изменил състава на ревизиращия екип, като включил Т. М. Р. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и определил срок за завършване на ревизията до три месеца с посочено основание изменение на ЗВР от 17.11.2022 година съгласно Заповед № СОА23-РД15-600/10.03.2023 година на Кмет на Столична Община/ която Заповед е приложена по делото и от която е видно, че служебното правоотношение на Н. Ц. Х.- С. е прекратено считано от 13.03.2023 година.

На 22.03.2023 година Е. К. К. на длъжност-Началник отдел и Т. М. Р. на длъжност- главен инспектор – ръководител на ревизията издали обжалвания РА №СФД23-РД-77-32, с които установили задълженията на ревизиращия субект по

видове и по периоди.

РА е в ръчен на 03.04.2023 година на пълномощник на представляващия ревизириания данъчен субект.

На 18.04.2023 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА, а на 19.06.2023 година с Решение № СОА23- РД28-30 Кмет на Столична община оставил без разглеждане жалбата на дружеството- жалбоподател срещу издадения РА и прекратил административното производство.

Срещу Решението дружеството – жалбоподател депозирало жалба до АССГ, като е образувано адм. дело № 6758/23 година и с Определение № 6408/27.07.2023 година, постановено по адм. дело №6758/2023 година е отменено Решението на Кмет на Столична община № СОА23- РД28-30/19.06.2023 година и е върната административната преписка на органа за продължаване на съдопроизводствените действия.

С Решение № СОА23-РД28-46/10.10.2023 година Кмет на Столична община потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

На 01.11.2023 година дружеството жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА до АССГ.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 6 броя папки приложения.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите,поставени му като задача,а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е изслушана е неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание,експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима ,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по рагмунт от разпоредбата на чл.4,ал.1 от ЗМДТ.От своя страна,съгласно чл.4,ал.3 от ЗМДТ,в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители.Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл.4,ал.5 от ЗМДТ,кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Съгласно чл.110,ал.2 от ДОПК,ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски,а проверката е съвкупност от действия на органите по

приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице- аргумент от алинея трета на чл.110 от ДОПК/като в правомощията на органа е да избере един от способите за контрол по постъпило искане за прихващане или възстановяване- или ревизия или проверка.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт рег. №СФД23--РД77-32/22.03.2023 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Е. К. е заемал длъжността- Началник отдел” Ревизии и събиране на вземания”- орган по приходите към СО към датата на издаване на ЗВР и РА и е определен за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрично разпореждане на Директор на Дирекция“ Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община. Установено е още ,че лицето Н. Ц. Х.- С. към датата на издаване на първата ЗВР и РД е заемала длъжността-Главен инспектор в Отдел “Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция“ Общински приходи“ към Столична община и на дата 10.03.2023 година служебното и правоотношение е прекратено.

По делото липсват доказателства след като е прекратено служебното правоотношение на Н. Ц. Х.– С. да е спазена процедурата , регламентирана в нормата на 7,ал.3 от ДОПК, сочеща, че определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът.

В конкретната хипотеза липсва Решение за изземване на ревизията от Н. Ц. Х. – С. по реда на чл.7,ал.3 от ДОПК от компетентен по- горестоящ орган и възлагането и на Т. М. Р. след дата 10.03.2023 година/ когато е прекратено служебното правоотношение на Н. Ц. Х. С., а напротив определен е нов ревизиращ екип със Заповед за изменение на ЗВР от 22.03.2023 година издадена от органа, възложил ревизията, без да са налице основания за определяне на нов орган по приходите, който да бъде включен в състава на ревизиращия екип. Липсват доказателства, че Е. К. е притежавал правомощия само със Заповедта за изменение на ЗВР да определи друг орган по приходите ,който да заеме мястото на Н. Х.- С. липсват. Наред с това, съдът освен подробни указания с Определението за насрочване за кои обстоятелства ответникът по жалбата не сочи доказателства, на основание чл.163,ал.3 АПК, вр. с чл.170,ал.1 АПК указа на ответника по жалбата, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания ревизионен акт

и изпълнението на законовите изисквания при издаването му , което включва и издаването му от компетентни органи, притежаващи правомощия да го издадат. В последното съдебно заседание процесуалният представител на ответника по жалбата изрично заяви , че няма искания за доказателства. В РЕШЕНИЕ № 12006 ОТ 22.12.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 3246/2022 Г., VIII ОТД. НА ВАС е посочено, че “ дадените указания по реда на чл.163,ал.3 АПК вр. с чл.170,ал.1 от АПК включват валидността на административния акт, респективно издаването му от компетентен орган, съгласно цитираните в РА и в решението на Директора на Д "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП заповеди и решение по [чл. 7, ал. 3 ДОПК](#). Проведени са три съдебни заседания, в тях приходният орган е защитаван от процесуален представител, който е заявил изрично, че няма да сочи други доказателства и няма искане по доказателствата”.

Нормата на [чл. 7, ал. 3 ДОПК](#) е специална и допуска изземване на компетентност само в строго определени случаи и служи като гаранция, че ревизионните актове се издават при условията на обективност, безпристрастност и законосъобразност. След като няма решени за изземване на конкретната преписка от органа, който е порделен да бъде ръководител на еривзята и е е определн дурге органа по пирохдите без да е нализе хипотезата на изземване, то следва да се приеме, че органът по приходите, подписал РА в качеството на ръководител на ревизята и то без решение за изземване на правомощия, не притежава съответната материална компетентност. Актът при липса на компетентност на издалия го орган е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност на издателите на РА, опорочаването на участието дори и на единия от тях влече нищожност на ревизионния акт като цяло. В този смисъл е и **РЕШЕНИЕ № 12006 ОТ 22.12.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 3246/2022 Г., VIII ОТД. НА ВАС в константната си практика ВАС приема, че наличието на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, предвид [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#), трябва да се изследва за всеки конкретен случай. /в този смисъл: решение по адм. д. № 6113/2015 г.; по адм. д. № 13788/2016 г.; по адм. д. № 10621/2016 г.; по адм. д. № 6333/2016 г.; по адм. д. № 13652/2017 г.; по адм. д. № 10174/2016 г.; по адм. д. № 3817/2018 г.; по адм. д. № 3245/2018 г.; по адм. д. № 4764/2019 г.; по адм. д. № 3014/2020 г.; по адм. д. № 4224/2020 г.; по адм. д. № 6435/2020 г.; по адм. д. № 5741/2021 година.**

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава ,както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполагава

обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна е не подлежи на уважаване.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски. Но преди да бъде определен техният размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата. От доказателствата по делото е установено, че жалбоподателят е заплатил сума в размер на 4300 лева адвокатско възнаграждение. Материалният интерес е в размер на 45 403,98 лева и съгласно чл.7,ал.2, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения-при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. - 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лева, минималното адвокатско възнаграждение възлиза на 4 282,31 лева, като договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 4300 лева , коте не е прекомерно. В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)25 януари 2024 година на СЕС е посочено, че „ **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.**

2) **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана**

на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

3) Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

С оглед на това съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди пълният размер на възнаграждението за адвокат, заплатената от него държавна такса, внесен депозит за вещо лице или общо разноски в размер на **7017,10 ЛЕВА**. Възражението за прекомерност е неоснователно.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД23-РД-77-32/22.03.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р. - Главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА23-РД28-46/10.10.2023 година на Кмет на Столична община, с който са установени задължения на „ Фортуна Р. Е.“ООД [населено място] за ДНИ и ТБО за периода от 2018 година до 2021 година в размер на 45 403,98 лева – главница и лихви.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК ОТДЕЛ “ РЕВИЗИИ И СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ“, ДИРЕКЦИЯ“ ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ“ ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА ДА ЗАПЛАТИ НА „ ФОРТУНА Р. Е.“ ООД ГР. С. СУМАТА ОТ 7017,10 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6

ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: